

Αριθμός απόφασης: 252/2015

ΑΣΦΜ 219/2015-220/2015

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ

από την Δικαστή, Ευκαρπίδου Δέσποινα, Πρόεδρο Πρωτοδικών που ορίσθηκε σύμφωνα με το νόμο, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, την 16 Ιουνίου 2015 , για να δικάσει τις αιτήσεις με αριθμούς κατάθεσης 219/2015 και 220/2015 μεταξύ: Α. ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ 1) , 2) , 3) , 4) , 5) , 6) , 7) , 8) , 9) και 10) , απάντων κατοίκων Καβάλας, εκ των οποίων, η δεύτερη, τέταρτη, πέμπτος, όγδοη, ένατος και δέκατος, παραστάθηκαν μετά οι δε λοιποί δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου, Ευστράτιου Αναστασιάδη.

ΤΩΝ ΚΑΘ` ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: , 2) και 3) συζ. , απάντων κατοίκων Καβάλας, εκ των οποίων, η πρώτη και τρίτη παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίου τους δικηγόρου Μαρίας Μυλωνά, ο δε δεύτερος αυτοπροσώπως και 4) Της υπό πτώχευση τελούσας εταιρίας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα από τον σύνδικο της πτώχευσης και δικηγόρο Καβάλας, Παπαγιάννη Κωνσταντίνο, δια του οποίου παραστάθηκε.

Β. ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της διορισμένης στο Πρωτοδικείο Καβάλας, δικηγόρου Αποστολίας Δηματρακούδη , αρχικής συνδίκου της υπό πτώχευση τελούσας εταιρίας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στην , η οποία έχει ήδη αντικατασταθεί από τον δικηγόρο Καβάλας Παπαγιάννη Κωνσταντίνο δυνάμει της με αριθμ. 8/2015 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Καβάλας, ενεργούντος με την ιδιότητα του συνδίκου της ως άνω εταιρείας, ο οποίος και παραστάθηκε.

ΤΩΝ ΚΑΘ` ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: , 2) , 3) συζ. , απάντων κατοίκων Καβάλας, εκ των οποίων, η πρώτη παραστάθηκε δια της πληρεξουσίου της δικηγόρου Μαρίας Μυλωνά, οι δε λοιποί αυτοπροσώπως. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την εκφώνηση στη σειρά της από το σχετικό έκθεμα, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, που παραστάθηκαν όπως παραπάνω αναφέρεται καθώς και οι παριστέμενοι αυτοπροσώπως διάδικοι, ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματά τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι με αριθμούς κατάθεσης 219/2015 και 220/2015 αιτήσεις είναι μεταξύ τους συναφείς και υπάγονται στην ίδια διαδικασία. Επομένως, πρέπει να ενωθούν και συνεκδικασθούν εφόσον έτσι διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται και μείωση των εξόδων. Ι. Κατά το άρθρο 1 του νόμου 146/1914, περί αθεμίτου ανταγωνισμού "απαγορεύεται κατά τας εμπορικές, βιομηχανικές ή γεωργικές συναλλαγάς πάσα προς τον σκοπόν αυτόν ανταγωνισμού γενομένη πράξις αντικειμένη εις τα χρηστά ήθη. Ο παραβάτης δύναται να εναχθεί προς παράλειψιν

και προς ανόρθωσιν της προσγενομένης ζημίας", κατά δε το άρθρο 13 παρ. 1 και 4 του ίδιου νόμου, "όστις κατά τας συναλλαγάς ποιείται χρήσιν ονόματος τινός, εμπορικής επωνυμίας ή ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισματος καταστήματος ή βιομηχανικής επιχειρήσεως ή εντύπου τινός κατά τρόπον δυνάμενον να προκαλέσει, σύγχυσιν με το όνομα, την εμπορική επωνυμίαν ή το ιδιαίτερο διακριτικόν γνώρισμα, άτινα έτερος νομίμως μεταχειρίζεται, δύναται να υποχρεωθεί από τον τελευταίον εις παράλειψιν της χρήσεως. Ως ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα θεωρείται και ο ιδιαίτερος διασηματισμός ή η ιδιαίτερα διακόσμησις των εμπορευμάτων, της συσκευής ή του περιεχομένου αυτών, εφ' όσον είναι γνωστά εις τους σχετικούς κύκλους των συναλλαγών ως διακριτικά σημεία των ομοίων εμπορευμάτων άλλου τινός".

Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι εκείνος, ο οποίος κάνει κατά τις συναλλαγές χρήση ιδιαίτερου χαρακτηριστικού γνώρισματος βιομηχανικής ή εμπορικής επιχειρήσεως κατά τρόπο που μπορεί να προκαλέσει σύγχυση με το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα, το οποίο άλλος νόμιμα χρησιμοποιεί, δύναται να υποχρεωθεί από τον τελευταίο σε παράλειψη της χρήσεως και αν ακόμη η χρήση του γνώρισματος αυτού γίνεται με μερικές παραλλαγές, εφόσον αυτές δεν αποκλείουν τον κίνδυνο συγχύσεως. Τα διακριτικά γνωρίσματα, που αποτελούν μέσα εξατομικεύσεως της επιχειρήσεως, προστατεύονται από τον ως άνω νόμο με σκοπό την παρεμπόδιση εκμεταλλεύσεως της ξένης καλής φήμης και συγχρόνως στην προφύλαξη του καταναλωτικού κοινού από τον κίνδυνο της συγχύσεως. Κίνδυνος συγχύσεως εξάλλου υπάρχει, όταν λόγω ομοιότητας δύο διακριτικών γνωρισμάτων είναι πιθανό να δημιουργηθεί παραπλάνηση στους συναλλασσομένους και συγκεκριμένα σ' ένα σημαντικό μέρος πελατών, όσον αφορά είτε την προέλευση των προϊόντων (εμπορευμάτων ή υπηρεσιών) από ορισμένη επιχείρηση, είτε την ταυτότητα της επιχειρήσεως, είτε την ύπαρξη σχέσεως συνεργασίας μεταξύ των δύο επιχειρήσεων, ενώ τέτοια σύγχυση πρέπει να αποφεύγεται, διότι ο σαφής σκοπός του νόμου είναι η αποτροπή πεπλανημένων εντυπώσεων ως προς τη δραστηριότητα μίας επιχειρήσεως και με συνακόλουθο την εκμετάλλευση της καλής φήμης από την άλλη, έστω και αν ακόμη δραστηριοποιούνται σε διαφορετικούς τομείς. Η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως αποτελεί κοινή προϋπόθεση για την προστασία όλων των διακριτικών γνωρισμάτων. Περαιτέρω συνάγεται ότι σε αντίθεση με την γενική απαγορευτική ρήτρα του άρθρου 1 ως άνω νόμου 146/1914, η οποία απαιτεί ανταγωνιστικό σκοπό περαιτέρω δε η συγκεκριμένη πράξη να αντίκειται στα χρηστά ήθη, ως κριτήριο των οποίων χρησιμεύουν οι ιδέες του μέσου κοινωνικού ανθρώπου που κατά τη γενική αντίληψη σκέφτεται με χρηστότητα και φρόνηση, στην περίπτωση του άρθρου 13 του νόμου αυτού αρκεί η χρήση να γίνεται κατά τρόπο που μπορεί να προκαλέσει σύγχυση, έστω και αν δεν γίνεται με ανταγωνιστικό σκοπό. Χρήση εξάλλου που μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση είναι η αυτούσια μίμηση και η παραποίηση, δηλαδή η χρησιμοποίηση με μικρές μεταβολές" που δεν αρκούν στην αποτροπή της εν λόγω καταστάσεως.

Η παραποίηση μπορεί να είναι οπτική, ηχητική, εννοιολογική ή και συνειρμική, τον κίνδυνο δε συγχύσεως μπορεί να δημιουργήσει η ομοιότητα λέξεων ή και αριθμών που αποτελούν το γνώρισμα εικόνων, ήχων, σχημάτων, χρωμάτων, σχεδίων, συσκευασιών, διαφημίσεων. Σημασία συνεπώς έχει η γενική εντύπωση που δημιουργείται και ο κίνδυνος συγχύσεως περαιτέρω δεν αποκλείεται όταν η χρησιμοποίηση γίνεται κατά τα προαναφερόμενα έστω και με μικρές παραλλαγές. Προϋπόθεση εξάλλου της προστασίας των διακριτικών γνωρισμάτων είναι να έχουν διακριτική δύναμη, χωρίς την οποία άλλωστε δεν μπορούν να επιτελέσουν τον προορισμό τους. Και ναι μεν στην συνέχεια συνάγεται από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 2, 6, 7, 8, 10, 13, 14 και 11 του νόμου 2239/1994 "περί σημάτων", ότι η προστασία του σήματος

προϋποθέτει την παραδοχή αυτού με αμετάκλητη απόφαση των αναφερομένων στον ως άνω νόμο οργάνων, με καταχώριση του σήματος στο ειδικό βιβλίο σημάτων και συνεπώς μέχρι την καταχώριση αυτή του σήματος δεν μπορεί να παρασχεθεί η από το νόμο αυτό προβλεπόμενη έννομη προστασία, ωστόσο όμως αυτό, ως διακριτικό πλέον γνώρισμα, προστατεύεται ιδίως από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 1 και 13 του νόμου 146/1914 σύμφωνα με τις οποίες ο χρησιμοποιούν αυτά τα γνωρίσματα έχει απόλυτο δικαίωμα με βάση την αρχή της προτεραιότητας. Από τα ως άνω επίσης συνάγεται ότι το άρθρο 13 παρ. 1 προστατεύει και τα διακριτικά γνωρίσματα εντύπου, όπως τον τίτλο βιβλίων, εφημερίδων και περιοδικών, είναι δε η προστασία αυτή ανεξάρτητη αυτής του νόμου περί σημάτων, με την προϋπόθεση κατά τα παραπάνω και όσον αφορά ειδικότερα τον τίτλο ως διακριτικό γνώρισμα ότι αυτός έχει διακριτική δύναμη, δηλαδή εξατομικεύει το συγκεκριμένο έντυπο από τα άλλα και επί πλέον εφόσον η χρησιμοποίηση του παραπλήσιου προς αυτόν άλλου τίτλου είναι ικανή να προκαλέσει σύγχυση στο χώρο των συναλλαγών.

Εξάλλου ο κίνδυνος αυτός κρίνεται αποκλειστικά από τον ίδιο τον τίτλο και όχι από το περιεχόμενο ή χαρακτήρα του κάθε εντύπου και εξετάζεται η γενική εντύπωση που προκαλείται στις συναλλαγές από το συγκεκριμένο αυτό διακριτικό γνώρισμα. Όσον αφορά εξάλλου το χρόνο προστασίας, του τίτλου ως διακριτικού γνωρίσματος, αυτός είναι από και με τη χρησιμοποίηση αυτού, χωρίς να απαιτείται επικράτηση στις συναλλαγές, (ΑΠ 1123/2002, ΕλλΔνη 45/95 επομ. ΑΠ 1780/1999, ΕλλΔνη 41/973 επ., ΑΠ 310/1990, ΕλλΔνη 32Π2, ΑΠ 197/1989, ΕλλΔνη 31/1426, ΕΑ 6260/2002, ΕλλΔνη 44/803, ΕΑ 1172/1999, ΕλλΔνη 42/820, ΕΑ 7136/1989, ΕλλΔνη 32/202, Ε. Αλεξανδρίδου, Αθέμιτος Ανταγωνισμός και Προστασία Καταναλωτή, σελ. 96 επομ., Εκδ. Δ, Ν. Ρόκας, Αθέμιτος Ανταγωνισμός, σελ. 139 επομ. Κοτσιρή, Δίκαιο Ανταγωνισμού, σελ. 93 επ., Μουμούρης. Η διαγραφή του σήματος σελ.36 επ., Μ-Θ Μαρίνος, Κίνδυνος σύγχυσης και πεδίο προστασίας διακριτικών γνωρισμάτων σύμφωνα με το νέο δίκαιο των σημάτων και το ν. 146/1914, περί αθέμιτου ανταγωνισμού, ΕλλΔνη 1995/1220 επ, κυρίως 1222 επ, Αλ. Ψάρα στην ΕΕμπΔ 1997, σελ. 786-787).). Περαιτέρω, το δικαίωμα επί του διασηματισμού δεν αποσβέννυται με την οριστική διακοπή λειτουργίας της επιχείρησης, εφόσον είναι δυνατή η μεταβίβαση του χωρίς αυτήν (Μ. Μαρίνου Αθέμιτος Ανταγωνισμός 2002, παρ. 549, σ. 259, Ν. Ρόκα Αθέμιτος Ανταγωνισμός, σελ. 381, αρ. 198).

Επίσης, δεν αποσβέννυται το άνω δικαίωμα, όταν η επιχείρηση τεθεί υπό εκκαθάριση ή κηρυχθεί σε πτώχευση, αφού και τότε υπάρχει δυνατότητα χρήσης του διασηματισμού, και μάλιστα από το σύνδικο της πτώχευσης σε περίπτωση άσκησης της εμπορίας ή (δυνατότητα) επανάληψης της χρήσης σε περίπτωση αποκατάστασης του πτωχού. Αλλά και υπό την αντίθετη εκδοχή, ότι το δικαίωμα επί των διακριτικών γνωρισμάτων του άρθρου 13 ν. 146/1914, αποσβέννυται με την παύση ασκήσεως της οικονομικής δραστηριότητας ή της παύσεως λειτουργίας της επιχείρησεως, αυτά, εφόσον υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως, μπορούν να προστατευθούν κατ' άρθρο 1 του ίδιου νόμου και μετά την απόσβεση τους (Πολ Πρωτ Αθηνών 350/2005, Ν.Ρόκα Αθέμιτος Ανταγωνισμός, σ. 136, αρ. 84, Λ.Κοτσιρή Δίκαιο Ανταγωνισμού, 1986, σελ. 205, υποσημ. 99). II. Από τη διάταξη του άρθρου 72 του Κ.Πολ.Δικ., σύμφωνα με την οποία οι δανειστές έχουν δικαίωμα να ζητήσουν δικαστική προστασία ασκώντας τα δικαιώματα του οφειλέτη τους εφόσον εκείνος δεν τα ασκεί, εκτός αν συνδέονται με το πρόσωπο του, συνάγεται, ότι προϋπόθεση για την άσκηση της πλαγιαστικής αγωγής είναι: α) ο ενάγων να είναι δανειστής του φορέως (οφειλέτη) του ασκουμένου υπέρ αυτού δικαιώματος, να έχει δηλαδή συγκεκριμένη απαίτηση κατ' αυτού, ο δε τελευταίος να έχει κατά τρίτου (εναγομένου δια της πλαγιαστικής αγωγής) κάποιο δικαίωμα,

β) το δικαίωμα να έχει περιουσιακή αξία και να μην είναι προσωπαγές και γ) αδράνεια του οφειλέτη συνισταμένη στην παράλειψη (αμέλεια και αδιαφορία) αυτού να προβεί στην καταδίωξη του ιδίου του οφειλέτη, η οποία και δικαιολογεί το έννομο συμφέρον του ενάγοντος δανειστή προς άσκηση της αγωγής του οφειλέτη κατά του τρίτου (ΑΠ. 260/1977, ΝοΒ 25.554, Εφ.ΑΘ 10709/1991 Ελ.Δνη 36.380). Περαιτέρω, η πλαγιαστική αγωγή ασκείται κατά του τρίτου, ο δε οφειλέτης του ενάγοντος δεν είναι διάδικος (εναγόμενος) δια της πλαγιαστικής αγωγής, αλλά τρίτος δυνάμενος να παρέμβει στη σχετική δίκη (βλ.Εφ Πατρ 1153/2005 δημ στη ΝΟΜΟΣ Κεραμέας - Κονδύλης - Νίκας, Ερμ. Κ. Πολ. Δικ. αρθρ. 72, σελ. 165, Κ.Μπέη Κ. Πολ.Δικ. υπ` αρθρ. 72Λ394, αριθμ. 4, Λ. Μακρίδου

Οι σχέσεις δανειστή και οφειλέτη στην πλαγιαστική αγωγή Ελλ. Δνη24, 1172 επ.) Εξάλλου, πλαγιαστικά μπορεί να ασκηθεί και αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων, κατά ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 72ΚπολΔ (βλ Μον ΠρωΠατρ 1852/2010 ΕφΑΔ 2011.334, ΜονΠρω Αθ 6043/1994 ΔΙΚΗ 1994. 728. Η ρύθμιση του άρθρου 72 ΚΠολΔ δεν εφαρμόζεται πάντως, όταν ο οφειλέτης του δανειστή κηρύχθηκε σε πτώχευση, ούτε δε η αδράνεια του συνδίκου δικαιολογεί την άσκηση πλαγιαστικής αγωγής (βλ Νίκα Ν. Πολιτική Δικονομία, τόμος Ι, εκδ 2003, σελ 317, Μπαλογιάννη Ε. Σε Απαλλαγάκη Χ. Ερμη ΚΠολΔ, εκδ 2013, σελ 175, παρ 22). Με την υπό κρίση α` και με αριθμ. κατ. 219/2015 αίτηση οι αιτούντες εκθέτουν ότι με την με αριθμ. 20/2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Καβάλας, κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης η τέταρτη των καθών εταιρία καθώς και ο νόμιμος εκπρόσωπος και ομόρρυθμο μέλος αυτής, δεύτερος των καθ' ων. Οτι η ως άνω πτωχεύσασα εταιρία είχε μεταξύ άλλων την φροντίδα και επιμέλεια της έκδοσης της καθημερινής εφημερίδας με τον τίτλο «.....», η οποία είχε καθιερωθεί από το έτος 1980 στο αναγνωστικό κοινό του Νομούμε τον παραπάνω τίτλο και με μια συγκεκριμένη εμφάνιση και περιεχόμενο. Οτι, την 3-3-2015 η ως άνω εφημερίδα σταμάτησε να κυκλοφορεί, την δε επόμενη ημέρα και δη την 4-3-2015 άρχισε να κυκλοφορεί στην ευρύτερη περιοχή της, με πρωτοβουλία των τριών πρώτων των καθ'ων, καθημερινή εφημερίδα με τίτλο «.....», της οποίας εκδότρια εμφανίζεται η πρώτη των καθών, την ουσιαστική όμως επιμέλεια του φύλλου αυτού, έχουν ο δεύτερος και τρίτος των καθών.

Ότι η παραπάνω εφημερίδα «.....», με τον τρόπο που εκδίδεται, με την επωνυμία που έχει επιλέξει, όπως επίσης και με τη γενικότερη εμφάνιση του φύλλου της, όπως ειδικότερα αναφέρουν, εξαιτίας της ολοφάνερης ομοιότητας με την εφημερίδα «.....», προκαλεί σύγχυση στο αναγνωστικό κοινό και στους πελάτες της τέταρτης των καθ' ων. Οτι, επίσης, οι τρεις πρώτοι των καθ' ων ενεργώντας παράνομα και με σκοπό να προκαλέσουν περιουσιακή ζημία στην τέταρτη των καθών, της οποίας το κυριότερο περιουσιακό της δικαίωμα είναι το δικαίωμα της στην χρήση του τίτλου της ως άνω εφημερίδας, πλην των προαναφερομένων, έχουν αλλάξει τους κωδικούς του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της εφημερίδας «.....», με αποτέλεσμα να χειρίζονται αυτοί την εισερχόμενη και εξερχόμενη αλληλογραφία της πτωχού εταιρείας και να λαμβάνουν επιστολές και ανακοινώσεις των φορέων του Δημοσίου, όπως και διαφόρων άλλων συναλλασόμενων οι οποίοι αποστέλλουν τα έγγραφά τους στην ως άνω ηλεκτρονική διεύθυνση, έχοντας την εντύπωση ότι με αυτόν τον τρόπο επικοινωνούν με την εφημερία «.....». Οτι πλην των παραπάνω, κάνουν χρήση των τηλεφώνων της τέταρτης των καθών, καθώς και των αναφερόμενων υποδομών της πτωχής εταιρείας.

Ότι οι ίδιοι (αιτούντες) τύγγχαναν εργαζόμενοι της τέταρτης υπό πτώχευση εταιρίας και διατηρούνε τις αναφερόμενες χρηματικές απαιτήσεις τους σε βάρος της πτωχευτικής περιουσίας, τις οποίες

αναγγείλανε νόμιμα ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου. Με βάση το ιστορικό αυτό και ισχυριζόμενοι περαιτέρω ότι η τέταρτη των καθ' ων έχει νόμιμη αξίωση για την προστασία των θιγόμενων περιουσιακών της δικαιωμάτων, σε βάρος των τριών πρώτων των καθ' ων, οι οποίοι, από κοινού και υπαίτια ενεργώντας με τους αναφερόμενους τρόπους, βλάπτουν τα ως άνω δικαιώματα της τελευταίας, πλην όμως ότι αυτή (τέταρτη των καθών) αδρανή να ενεργήσει, ασκούν πλαγιαστικά την υπό κρίση αίτηση και ζητούν να ληφθούν τα αναφερόμενα ασφαλιστικά μέτρα σε βάρος των τριών πρώτων των καθ' ων και ειδικότερα: να υποχρεωθούν προσωρινά: α) να απομακρύνουν από τον τίτλο της εφημερίδας «.....» την λέξη «.....» ή την αριθμητική αναφορά «.....», β) να απέχουν από κάθε περαιτέρω χρήση διάταξης των σελίδων (κασέ) όμοιας με την εφημερίδα «.....», καθώς επίσης και των παραμέτρων του προγράμματος « ADOBE INDESIGN», γ) να απέχουν από κάθε περαιτέρω χρήση των επικεφαλίδων και των τίτλων των μόνιμων στηλών της εφημερίδας «.....» που βρίσκονται στις σελίδες 2η, 3η, 4η, 16η, 17η, 18η, 19η και 20η, της ίδιας εφημερίδας, δ) να απέχουν από κάθε περαιτέρω χρήση περιουσιακών αντικειμένων ιδιοκτησίας της τέταρτης των καθών και συγκεκριμένα, των ηλεκτρονικών υπολογιστών, και των συναφών προγραμμάτων αυτής, του αρχείου των παλαιών κειμένων και φωτογραφιών, των τηλεφωνικών αριθμών και του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αυτής, και μίας εκτυπωτικής μηχανής που σήμερα βρίσκεται σε μισθωμένο χώρο στο, ε) να αποκαταστήσουν τους παλαιούς κωδικούς της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της τέταρτης των καθ' ων, στ) να απόσχουν από κάθε περαιτέρω διανομή του φύλλου της εφημερίδας «.....» σε συνδρομητές της εφημερίδας «.....» και ζ) να απομακρύνουν προσωρινά από το επάνω αριστερό τμήμα της 1ης σελίδας της εφημερίδας «.....» το σήμα των ΕΛΤΑ και τον τίτλο «πληρωμένο τέλος ημερήσιες-εφημερίδες περιοδικά εκδοτών». Τέλος, ζητούν να διαταχθεί για την παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί, για τον καθένα από τους τρεις πρώτους των καθών προσωπική κράτηση διάρκειας οκτώ (8) μηνών και χρηματική ποινή 2.000 ευρώ, καθώς και να καταδικαστούν οι τελευταίοι στην δικαστική τους δαπάνη.

Με την υπό κρίση β' και αριθμό κατάθεσης 220/2015 αίτηση, ο σύνδικος της υπό πτώχευση τελούσας εταιρίας με την επωνυμία «.....», εκθέτει ότι με την με αριθμ. 20/2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Καβάλας, η τελευταία κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης και ότι την 14-2-2015 έλαβε χώρα η απογραφή των περιουσιακών στοιχείων αυτής καθώς και η σύνταξη σχετικής εκθέσεως, σύμφωνα με την οποία η περιουσία της συνίσταται κύρια στην ύλη αξία της επιχείρησης που ασχολείται με έκδοση και κυκλοφορία εντύπων και την λειτουργία του αναφερόμενου ραδιοφωνικού σταθμού.

Ότι ειδικότερα αυτή (πτώχευσα εταιρία) είχε μεταξύ άλλων την φροντίδα και επιμέλεια της έκδοσης της καθημερινής εφημερίδας με τον τίτλο «.....», η οποία είχε καθιερωθεί από το έτος 1980 στο αναγνωστικό κοινό του Νομού Καβάλας με τον παραπάνω τίτλο και με μια συγκεκριμένη εμφάνιση και περιεχόμενο. Οτι, την 3-3-2015 η ως άνω εφημερίδα σταμάτησε να κυκλοφορεί, την δε επόμενη ημέρα και δη την 4-3-2015 άρχισε να κυκλοφορεί στην ευρύτερη περιοχή της, με πρωτοβουλία των τριών πρώτων των καθ' ων, καθημερινή εφημερίδα με τίτλο «.....», της οποίας εκδότρια εμφανίζεται η πρώτη των καθών, την ουσιαστική όμως επιμέλεια του φύλλου αυτού, έχουν ο δεύτερος και τρίτος των καθών. Οτι η παραπάνω εφημερίδα «.....», με τον τρόπο που εκδίδεται, με την επωνυμία που έχει επιλέξει, όπως επίσης και με τη γενικότερη εμφάνιση του φύλλου της, όπως ειδικότερα αναφέρει, εξαιτίας της ολοφάνερης ομοιότητας με την εφημερίδα «.....», προκαλεί σύγχυση στο αναγνωστικό κοινό και στους

πελάτες αυτής. Ότι, επίσης, οι καθ' ων ενεργώντας παράνομα και με σκοπό να προκαλέσουν περιουσιακή ζημία στην ίδια, έχουν αλλάξει τους κωδικούς του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της εφημερίδας «.....», με αποτέλεσμα να χειρίζονται αυτοί την εισερχόμενη και εξερχόμενη αλληλογραφία της πτωχού εταιρείας και να λαμβάνουν επιστολές και ανακοινώσεις των φορέων του Δημοσίου, όπως και διαφόρων άλλων συναλλασόμενων οι οποίοι αποστέλλουν τα έγγραφά τους στην ως άνω ηλεκτρονική διεύθυνση, έχοντας; την εντύπωση ότι με αυτόν τον τρόπο επικοινωνούν με την εφημερία «.....».

Ότι πλην των παραπάνω, κάνουν χρήση των τηλεφώνων της υπό πτώχευση εταιρίας, καθώς και των αναφερόμενων υποδομών αυτής. Ότι, με την ως άνω συμπεριφορά των καθ' ων προκαλείται περιουσιακή ζημία σε βάρος της πτωχευτικής περιουσίας και συνεπώς συντρέχει επείγουσα περίπτωση προκειμένου να ρυθμιστεί η κατάσταση με τη λήψη των αναφερόμενων ασφαλιστικών μέτρων και ειδικότερα ζητεί: να υποχρεωθούν προσωρινά οι καθ' ων: α) να απομακρύνουν από τον τίτλο της εφημερίδας «.....» την λέξη «.....» ή την αριθμητική αναφορά «.....», β) να απέχουν από κάθε περαιτέρω χρήση διάταξης των σελίδων (κασέ) όμοιας με την εφημερίδα «.....», καθώς επίσης και των παραμέτρων του προγράμματος « ADOBE INDESIGN», γ) να απέχουν από κάθε περαιτέρω χρήση των επικεφαλίδων και των τίτλων των μόνιμων στηλών της εφημερίδας «.....» που βρίσκονται στις σελίδες 2η, 3η, 4η, 16η, 17η, 18η, 19η και 20η, της ίδιας εφημερίδας, δ) να απέχουν από κάθε περαιτέρω χρήση περιουσιακών αντικειμένων ιδιοκτησίας της υπό πτώχευση εταιρίας και συγκεκριμένα, των ηλεκτρονικών υπολογιστών, και των συναφών προγραμμάτων, του αρχείου των παλαιών κειμένων και φωτογραφιών αυτής, των τηλεφωνικών αριθμών και του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, και μίας εκτυπωτικής μηχανής που σήμερα βρίσκεται σε μισθωμένο χώρο στο Χαλκερό Καβάλας, ε) να αποκαταστήσουν τους παλιούς κωδικούς της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της υπό πτώχευση εταιρείας, στ) να απέχουν από κάθε περαιτέρω διανομή του φύλλου της εφημερίδας «.....» σε συνδρομητές της εφημερίδας «.....» και ζ) να απομακρύνουν προσωρινά από το επάνω αριστερό τμήμα της 1ης σελίδας της εφημερίδας «.....» το σήμα των ΕΛΤΑ και τον τίτλο «πληρωμένο τέλος ημερήσιες- εφημερίδες περιοδικά εκδοτών».

Τέλος, ζητούν να διαταχθεί για την κάθε παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί, για τον καθένα από τους καθών προσωπική κράτηση διάρκειας οκτώ (8) μηνών και χρηματική ποινή 2.000 ευρώ. Οι αιτήσεις αρμόδια εισάγονται για να συζητηθούν ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρα 683 παρ. 1, 22 του ΚΠολΔ), κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. του ΚΠολΔ). Όσο αφορά την πρώτη αίτηση με αριθμό κατάθεσης 219/2015 θα πρέπει να λεχθεί ότι τούτη- πέραν του ότι όσο αφορά την τέταρτη των καθ' ων ως προς την οποία τυγχάνει παθητικά ανομιμοποίητη καθώς η πλαγιαστική αγωγή ασκείται κατά του τρίτου, ο δε οφειλέτης του ενάγοντος δεν είναι διάδικος (εναγόμενος) δια της πλαγιαστικής αγωγής, αλλά τρίτος δυνάμενος να παρέμβει στη σχετική δίκη- κρίνεται απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθώς, με βάση τα προαναφερόμενα στην υπό στοιχείο Ι μείζονα σκέψη της παρούσας, η ρύθμιση του άρθρου 72 ΚΠολΔ δεν εφαρμόζεται, όταν ο οφειλέτης του δανειστή, όπως στην συγκεκριμένη περίπτωση, κηρύχθηκε σε πτώχευση, ούτε δε η αδράνεια του συνδίκου δικαιολογεί την άσκηση πλαγιαστικής αγωγής, ενώ σε κάθε περίπτωση, ήδη έχει ασκηθεί από τον σύνδικο της ως άνω υπό πτώχευση εταιρίας, η συνεκδικαζόμενη με αριθμό κατάθεσης 220/2015 αίτηση με την οποία ζητείται η λήψη όμοιων ασφαλιστικών μέτρων.

Περαιτέρω όσο αφορά την υπό στοιχείο β` και με αριθμό κατάθεσης 220/2015 αίτηση αυτή είναι ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 534 ΕμπΝ, 1, 13 και 20 του Ν. 146/1914 καθώς και σε εκείνες των άρθρων 731, 732, 947 ΚΠολΔ και συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Από τις καταθέσεις των μαρτύρων των διαδικών που εξετάσθηκαν ενόρκως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, τα έγγραφα που προσκομίζονται, τα διδάγματα κοινής πείρας που το Δικαστήριο αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ), τους ισχυρισμούς τους που ανέπτυξαν προφορικά οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους και διέλαβαν στα σημειώματά τους, που κατέθεσαν εντός της δοθείσας σχετικής προθεσμίας, καθώς και από όλη γενικώς τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με την με αριθμ. 20/2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Καβάλας, κηρύχθηκε σε πτώχευση η εταιρία με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στην Καβάλα καθώς και ο νόμιμος εκπρόσωπος και ομόρρυθμο μέλος αυτής, δεύτερος των καθ' ων,, ο οποίος τυγχάνει πατέρας της πρώτης των καθ' ων και σύζυγος της τρίτης εξ αυτών. Με την ίδια απόφαση ορίστηκε σύνδικος της πτώχευσης η δικηγόρος Καβάλας,, η οποία έχει ήδη αντικαταθεί από τον δικηγόρο Καβάλας,, δυνάμει της με αριθμ. 8/2015 απόφασης του ίδιου ως άνω δικαστηρίου.

Η ως άνω υπό πτώχευση εταιρία συνεστήθη νομίμως το έτος 1980 έχοντας ως καταστατικό σκοπό μεταξύ άλλων, τις εκδόσεις ημερήσιων και εβδομαδιαίων εφημερίδων, περιοδικών και βιβλίων, καθώς και τη λειτουργία και εκμετάλλευση ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών μέσων μαζικής ενημέρωσης. Στα πλαίσια της ως άνω δραστηριότητάς της, ήδη από το προαναφερόμενο έτος, είχε την φροντίδα και την επιμέλεια της έκδοσης της καθημερινής εφημερίδας με τον τίτλο «.....». Η ως άνω σύνδικος, την 14-2- 2015 προέβη σε απογραφή των κινητών της πτωχής εταιρίας και στη σύνταξη σχετικής έκθεσης, σύμφωνα με την οποία, οι πτωχοί δεν είχαν ακίνητη περιουσία και βρέθηκαν επί της οδού στην Καβάλα, ήτοι, στον τόπο όπου εδρεύει και αποτελούνταν από μισθωμένο χώρο γραφείων 370 τ.μ, τα παρακάτω αντικείμενα ιδιοκτησίας της: α) ένα πλήρες σύστημα πομπού, β) ενισχυτής FM, γ) έντεκα ηλεκτρονικοί υπολογιστές με οθόνες, δ) μια λυχνία EIMA C 3 CX1500, ε) ένας σταθμός εργασίας, ζ) ένα σκάνερ, η) ένας κεντρικός σταθεροποιητής τάσης, θ) πρόγραμμα windows office XR, και ι) 29 έπιπλα και καρέκλες γραφείου και πέντε συρταριέρες. Μεσσεγγυούχος των ανωτέρω ορίστηκε η πρώτη καθ'ής, η οποία στον ίδιο χώρο τότε είχε συστεγασμένη την ατομική της επιχείρηση με αντικείμενο την διαφήμιση - έρευνα αγοράς. Επίσης, σε μισθωμένο χώρο εκτύπωσης εντύπων εμβαδού 800 τ.μ όπου στεγαζόταν και το πιεστήριο στο Περιγιάλι Καβάλας, βρέθηκαν ένα περιστροφικό πιεστήριο, ένα φωτομεταφορείο και ένα πλυντήριο τσίγκων καθώς και μια δίκυκλη μηχανή και ένα φορτηγό αυτοκίνητο, μεσσεγγυούχος των οποίων ορίστηκε ο δεύτερος των καθ' ων. Επίσης, με την από 18-1-2015 έκθεση προς τη συνέλευση πιστωτών σύμφωνα με το άρθρο 70 του ΠτΚ, εκτιμήθηκε η άυλη αξία της πτωχής εταιρείας στο ποσό των 100.000 ευρώ, ενώ, σύμφωνα με την με αριθμ. 29/2015 έκθεση συνέλευσης πιστωτών μετά το πέρας των επαληθεύσεων αποφασίστηκε η συνέχιση της πτωχευτικής διαδικασίας με την άμεση εκποίηση της επιχείρησης της πτωχεύσασας εταιρείας σε σύνολο. Περαιτέρω, όπως πιθανολογήθηκε, μετά την κήρυξή της σε πτώχευση και ειδικότερα την 3-3- 2015, η εταιρία «.....» έπαψε να κυκλοφορεί την καθημερινή εφημερίδα «.....», εξαιτίας της έλλειψης ικανού προσωπικού αλλά και ρευστότητας ώστε να μπορεί να ανταπεξέλθει στην έκδοσή της. Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί, ότι η συνέχιση λειτουργίας της επιχείρησης της ως άνω πτωχής εταιρίας είχε επιτραπεί έως την 18-3-2015 δυνάμει της εκδοθείσας με αριθμ. 14/2014 προσωρινής διαταγής του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Καβάλας, επί της με

αριθμ. κατάθεσης 14/17-2-2015 αίτησης που είχε ασκήσει η προαναφερόμενη σύνδικος. Ομοια αίτηση περί συνέχισης της λειτουργίας της παραπάνω εταιρείας, είχαν ασκήσει και εργαζόμενοι αυτής υπέρ των οποίων είχαν ασκηθεί και πρόσθετες παρεμβάσεις. Πλην όμως, στις 18-3-2015 η τότε σύνδικος της πτώχευσης παραιτήθηκε από την ως άνω αίτησή της, ενώ κατά την ίδια ημερομηνία συζητήθηκε μόνο η αίτηση των λοιπών εργαζομένων, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμ. 7/2015 απόφαση του ως άνω δικαστηρίου, με την οποία κηρύχθηκε απαράδεκτη η συζήτησή της. Συνεπώς, από την ως άνω ημερομηνία, ήτοι, την 3-3-2015 και μετά, έπαυσε να κυκλοφορεί η εφημερίδα ".....".

Ουδέν φύλλο εκδόθηκε έκτοτε, με μοναδική εξαίρεση στις 18-3-2015, οπότε οι εργαζόμενοι της πτωχώς εταιρίας εξέδωσαν φύλλο με τίτλο «ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΟ». Περαιτέρω, όπως πιθανολογήθηκε, την επόμενη ημέρα και δη την 4-3-2015 άρχισε να κυκλοφορεί στην ευρύτερη περιοχή της Καβάλας, με πρωτοβουλία της πρώτης των καθ' ων, η οποία εμφανίζεται ως εκδότρια, καθημερινή εφημερίδα με τον τίτλο «.....». Όπως πιθανολογείται όμως, την ουσιαστική επιμέλεια του φύλλου αυτού, έχει ο δεύτερος των καθ' ων, πατέρας όπως προειπώθηκε της τελευταίας, ο οποίος ήταν ο εκδότης της προαναφερόμενης εφημερίδας «.....». Πρέπει δε να αναφερθεί ότι ο τίτλος της εφημερίδας «.....», που όπως προειπώθηκε είχε γίνει ευρέως γνωστή στο αναγνωστικό κοινό του Νομού Καβάλας, είχε δοθεί διότι, κατά την ημέρα κυκλοφορίας της, ήταν η έβδομη εφημερίδα που κυκλοφορούσε στην ως άνω περιοχή. Όπως περαιτέρω πιθανολογήθηκε, η όλη εμφάνιση του εν λόγω τίτλου (.....) δίνει ευθέως την εντύπωση ότι πρόκειται για την εφημερίδα «.....» την επιμέλεια και κυκλοφορία της οποίας είχε η υπό πτώχευση εταιρία, προδιαθέτοντας ευθέως τον αναγνώστη ότι η εφημερίδα που κρατάει στα χέρια του είναι είτε η ίδια είτε συνέχεια της έκδοσης «.....». Ειδικότερα, χρησιμοποιείται η λέξη «.....»- ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ με κεφαλαία γράμματα, όπως εμφανιόταν και χρησιμοποιούνταν επί δεκαετίες και στην ως άνω εφημερίδα κυκλοφορίας της υπό πτώχευση εταιρίας. Επίσης, φέρει τις ίδιες διαστάσεις που έφερε και η εφημερίδα «.....», ενώ, παρομοιάζει ομοιότητες στην χρησιμοποίηση της διάταξης των σελίδων (κασέ) με την τελευταία.

Συγκεκριμένα, το κασέ δίνει τη σειρά και τη θέση που θα τυπωθούν οι σελίδες, σε ποιες από αυτές αντιστοιχούν τα ειδικά χρώματα, αναδεικνύοντας το περιεχομένό τους. Ουσιαστικά με τον όρο «κασέ» εννοείται η γενικότερη «σκηνοθεσία» της εφημερίδας, δηλαδή η διάταξη των άρθρων και των ρεπορτάζ που καθημερινά αναγράφει στα φύλλα της, το οποίο επιτυγχάνεται μέσω ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή με τον τίτλο «ADOBE INDESIGN». Επίσης, μέχρι πρόσφατα και δη πριν εκδοθεί προσωρινή διαταγή επί της ένδικης αίτησης, έφερε όμοιες ακριβώς στήλες στις σελίδες 3η και 4η αυτής, με τίτλο «επι Παντός» και «ατζέντα» αντίστοιχα, τα οποία στη συνέχεια, ενόψει της προκείμενης δικαστικής διένεξης φέρουν τους τίτλους «.....» και «.....», συνεχίζοντας όμως να περιλαμβάνουν σ' αυτά τα ίδια θέματα και την ίδια μορφή διάταξης, ήτοι, συνεχίζοντας να αποτελούν μόνιμες ίδιες στήλες με αυτές της εφημερίδας «.....». Πέραν τούτου, η επιχείρηση της πρώτης των καθ' ων που εκδίδει την επίμαχη εφημερίδα «.....» ουσιαστικά με την επιμέλεια και φροντίδα του δεύτερου των καθ' ων χωρίς να πιθανολογηθεί κατά την κρίση του δικαστηρίου ότι στην έκδοση αυτής μετέχει με οποιοδήποτε τρόπο και η τρίτη των καθ' ων- στεγάζεται στον ίδιο χώρο όπου στεγαζόταν και η υπό πτώχευση εταιρία, γεγονός, που επιτείνει περισσότερο τη σύγχυση του αναγνωστικού κοινού ως προς την ταυτότητα των δύο εντύπων και του δικαιούχου φορέα της έκδοσης τους. Επίσης, από την επισκόπηση των δύο-εφημερίδων, προκύπτει ότι και στην εφημερίδα "....."

υπάρχει στην πρώτη της σελίδα στο επάνω αριστερό κομμάτι της το σήμα των ΕΛΤΑ και τον τίτλο «πληρωμένο τέλος ημερήσιες- εφημερίδες περιοδικά εκδοτών». Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφερθεί, ότι η αναγραφή αυτού του τίτλου είναι δικαίωμα το οποίο μια καθημερινή εφημερίδα το αποκτά μόνο μετά, από τρία χρόνια μόνιμης κυκλοφορίας, ενώ ταυτόχρονα με αυτό το δικαίωμα η ίδια εφημερίδα αποκτά και το προνόμιο να καταχωρεί επ' αμοιβή στα φύλλα της δημοσιεύσεις του Ελληνικού Δημοσίου καθώς και διακηρύξεις διαγωνισμών των διάφορων οργανισμών και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Συνεπώς, η γενική εντύπωση, που δημιούργησε από την αρχή και δημιουργεί στον μέσο αναγνώστη και τώρα η εφημερίδα "....." λόγω των ανωτέρω ομοιοτήτων της με την προηγουμένως κυκλοφορούσα "....." κυρίως στην πρώτη εξωτερική σελίδα, (που, όπως είναι φυσικό, αντιλαμβάνεται κατ' αρχήν και αμέσως ο μέσος αναγνώστης) και των καταχωρίσεων στις ως άνω εσωτερικές σελίδες, που προμνημονεύθηκαν, είναι ότι πρόκειται για συνέχεια της εκδόσεως της εφημερίδας ".....", που όπως προειπώθηκε, διέκοψε την κυκλοφορία της τον μήνα Μάρτιο του τρέχοντος έτους.

Η κυκλοφορία ήδη της προαναφερόμενης εφημερίδας, με τον τίτλο "....." και τη μορφή και το διασηματισμό που περιγράφηκαν πιο πάνω, προκαλεί, λοιπόν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, σύγχυση στο καταναλωτικό κοινό, η δε προσθήκη της αριθμητικής αναφοράς "....." δεν κρίνεται ικανή για να απατρέψει τη σύγχυση ως προς την προέλευση της παραπάνω εφημερίδας. Ο ισχυρισμός των καθ' ών ότι δεν υφίσταται στην προκειμένη περίπτωση κατεπίγον και δεν υπάρχει νόμιμο έρεισμα των επικαλούμενων από τον αιτούντα διατάξεων του ν. 146/1919, διότι ήδη η εφημερίδα με τον τίτλο "....." δεν κυκλοφορεί, είναι απορριπτέος, με βάση τα αναφερόμενα στην υπό στοιχείο Ι μείζονα σκέψη της παρούσας, επιπροσθέτως δε διότι, η κυκλοφορία εφημερίδας των ως άνω καθ' ών με τον παραπάνω τίτλο μειώνει την αξία του τίτλου ".....", που αποτελεί άυλη αξία της πτωχευτικής περιουσίας, και δυσχεραίνει την ενδεχόμενη επανακυκλοφορία του τίτλου αυτού μετά το πέρας της πτώχευσης, προκαλεί δε βλάβη στην περιουσία της υπό πτώχευσης εταιρίας (βλ και Μον Πρωτ Θεσ 9339/1997 δημ στη ΝΟΜΟΣ, η οποία είχε απαγορεύσει προσωρινά την χρησιμοποίηση τίτλου εφημερίδας, προς προστασία εφημερίδας που κυκλοφορούσε από επιχείρηση που είχε τεθεί σε ειδική εκκαθάριση και η οποία παρέπεμπε και στην απόφαση του ΜονΠρΑθ 16417/90, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, η οποία απαγόρευε την κυκλοφορία εφημερίδας με τίτλο ".....", χωρίς αναφορά στο περιεχόμενο και τη μορφή της εκδόσεως, προς προστασία του τίτλου άλλης εφημερίδας, όταν η τελευταία σταμάτησε να κυκλοφορεί λόγω πτώχευσης).

Επίσης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι ναι μεν είναι γεγονός, ότι οι εν γένει εφημερίδες που κυκλοφορούν, κυκλοφορούν σε τρεις διαστάσεις, ότι η αναφορά «έβδομη» είναι συνήθης και σε άλλα έντυπα, ότι το ανωτέρω σήμα των «ΕΛΤΑ» μπορεί να αφορά απλά και μόνο τη δυνατότητα διακίνησης μιας εφημερίδας μέσω ταχυδρομείου και το ότι τούτο φέρουν και άλλα έντυπα, πλην όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση, η επιλογή χρησιμοποίησης όλων των παραπάνω, κατά την έκδοση της κυκλοφορίας της εφημερίδας «.....», έχει ως αποτέλεσμα συναπτομένων όλων των ανωτέρω κυρίως με τον επιλεγέντα ως άνω τίτλο, να προκαλεί την παραπάνω σύγχυση στο καταναλωτικό κοινό. Μάλιστα, όπως ανέφερε και ο μάρτυρας απόδειξης, που τύγχανε εργαζόμενος της υπό πτώχευση εταιρίας, ακόμη και σήμερα όσοι τον συναντούν έχουν την εντύπωση ότι συνεχίζει να εργάζεται στον τομέα κυκλοφορίας της ως άνω εφημερίδας της τελευταίας, ενώ και ο ίδιος ο μάρτυρας των καθών, όταν του επιδείχθηκαν από το δικαστήριο τα έντυπα των ως άνω εφημερίδων ανέφερε «μπορεί κάποιος να κάνει συνειρμούς ότι

είναι η ίδια εφημερίδα- φαίνεται ότι είναι η ίδια», καταθέτοντας περαιτέρω αναφερόμενος σε ανάλογη περίπτωση ότι και ο «ταχυδρόμος» κυκλοφορεί σε διάφορες πόλεις αλλά στην ίδια πόλη ένα έντυπο δεν κυκλοφορεί με το ίδιο όνομα (τίτλο) που κυκλοφορεί ήδη σε αυτήν. Επίσης, όπως κατέθεσε το σήμα των ΕΛΤΑ είναι πλέον περιττό, γεγονός που επιρρώνει την κρίση του δικαστηρίου, ότι η επιλογή αυτού και η τοποθέτησή του στο ίδιο και συγκεκριμένο σημείο με αυτό της εφημερίδας «.....» επιτείνει την σύγχυση που δημιουργείται στο αναγνωστικό κοινό, διαβάζοντας απλά και μόνο την πρώτη εξωτερική σελίδα της εφημερίδας που κυκλοφορούν οι παραπάνω καθ' ων.

Η δε κρίση αυτού του δικαστηρίου δεν αναιρείται από το γεγονός ότι στην δεύτερη σελίδα της εφημερίδας «.....» αναγράφεται ως εκδότης η πρώτη των καθ' ων, τούτο διότι ο μέσος κοινός αναγνώστης δεν θα προστρέξει να διαβάσει το φυσικό όνομα του εκδότη, ενώ, ακόμη και αν ήθελε θεωρηθεί ότι θα το διαπιστώσει στη συγκεκριμένη περίπτωση θα συνεχίσει να διατηρεί την πλανημένη εντύπωση ότι πρόκειται για την εφημερίδα «.....», λόγω ακριβώς ότι εκδίδεται από την ίδια οικογένεια. Επίσης, η κρίση του δικαστηρίου δεν αναιρείται ούτε από το γεγονός ότι την 18-3-2015 κυκλοφόρησε φύλλο της εφημερίδας «.....» με τίτλο «ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΟ», διότι, αφενός δεν πιθανολογήθηκε ότι έγινε ευρέως γνωστό στο αναγνωστικό κοινό και αφετέρου και κυρίως, διότι με βάση τα προαναφερόμενα, δίνεται η εντύπωση σε κάθε περίπτωση ότι συνέχισε να εκδίδεται η τελευταία. Περαιτέρω, όμως, δεν πιθανολογήθηκε ότι κατά τον παρόντα χρόνο οι παραπάνω καθών κάνουν χρήση των αναφερόμενων στην αίτηση περιουσιακών αντικειμένων ιδιοκτησίας της υπό πτώχευση ως άνω εταιρίας καθώς και των κωδικών του ηλεκτρονικού της ταχυδρομείου, ενώ όσο ειδικότερα αφορά την εκτυπωτική μηχανή, όπως προκύπτει από το με αριθμ. 3-2-2015 τιμολόγιο αγοράς-δελτίο αποστολής, η πρώτη καθ' ης έχει προβεί στην αγορά ενός τυπογραφικού μηχανήματος «ALBERT FRANKETHAL» μοντέλο 0-67101973.

Ενόψει των προαναφερομένων, πιθανολογείται ότι συντρέχει κατεπείγουσα περίπτωση και κίνδυνος, λόγω της κυκλοφορίας της άνω εφημερίδας, για την υπό πτώχευση ως άνω εταιρία, αφού όπως προειπώθηκε, αποφασίστηκε η συνέχιση της πτωχευτικής διαδικασίας με την άμεση εκποίηση της επιχείρησης της τελευταίας, η δε κυκλοφορία της εφημερίδας των καθών με τον ως άνω τίτλο που φέρει, απομακρύνει τους πιθανούς αγοραστές καθώς φαίνεται ως συνέχιση της εφημερίδας «.....» και απομειώνει συνεχώς την αξία της. Μετά από αυτά ως πρόσφορο ασφαλιστικό μέτρο που επαρκεί για την προστασία του δικαιώματος του αιτούντος συνδίκου που ενεργεί για λογαριασμό της προαναφερόμενης υπό πτώχευση εταιρίας, κρίνεται εκείνο της υποχρέωσης των παραπάνω καθ' ων να παυσουν να χρησιμοποιούν προσωρινά τη λέξη «.....» ως τίτλου της εφημερίδας που εκδίδουν, αφού με την λήψη και μόνο αυτού του ασφαλιστικού μέτρου, αίρεται προσωρινά η ανωτέρω σύγχυση που προκαλείται στο αναγνωστικό-καταναλωτικό κοινό. Συνεπώς, ενόψει των προαναφερομένων θα πρέπει: α) να απορριφθεί η με αριθμ. κατ. 219/2015 αίτηση και β) να γίνει εν μέρει δεκτή η με αριθμ. κατ. 220/2015 αίτηση ως προς τους πρώτη και δεύτερο των καθών και να παυσουν να χρησιμοποιούν προσωρινά τη λέξη «.....» ως τίτλου της εφημερίδας που εκδίδουν, καθώς και να απειληθεί κατά των τελευταίων, για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας απόφασης προσωπική κράτηση διάρκειας τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή 1.000 ευρώ, οι οποίες, ως μέσα εκτέλεσεως, απειλούνται πάντα αθροιστικά (Μπρίνια, Αναγκ. Εκτέλεσις, Β' έκδοση, στο άρθρο 947, παρ. 229 (1), σελ. 634) και απαγγέλλονται υποχρεωτικά, αν υποβληθεί σχετικό αίτημα και το δικαστήριο κρίνει βάσιμη την απαίτηση και προβεί στην καταδίκη για την παράλειψη και β) να απορριφθεί η

αίτηση ως προς την τρίτη των καθ' ων. Τέλος τα δικαστικά έξοδα αμφότερων των αιτήσεων πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους, μεταξύ των διαδίκων κατά άρθρο 179 τελευτ. εδάφιο ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ

αντιμωλία των διαδίκων τις με αριθμ. κατ. 219/2015 και 220/2015 αιτήσεις.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ

την με αριθμ. κατ. 219/2015 αίτηση. ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ την δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ

την με αριθμ. κατ. 220/2015 αίτηση ως προς την τρίτη των καθ' ων. ΔΕΧΕΤΑΙ κατά ένα μέρος την με αριθμ. 220/2015 αίτηση ως προς την πρώτη και δεύτερο των καθ' ων.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ

προσωρινά τους καθ' ων να παύσουν να χρησιμοποιούν τη λέξη «.....» ως τίτλου της αναφερόμενης στο σκεπτικό εφημερίδας που εκδίδουν.

ΑΠΕΙΛΕΙ κατά των καθών προσωπική κράτηση διάρκειας τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή 1.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της παρούσας απόφασης.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων. Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Καβάλα, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, στις 30 Ιουλίου 2015, με την παρουσία και της Γραμματέα

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Για τη δημοσίευση

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ